

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

v současné době neprožíváme lehké chvíle. Mnozí museli po pádu dodavatelů energií začít hradit vysoké zálohy na energie. Dva roky jsme se rovněž snažili vyrovnat s epidemií koronaviru, která výrazně zasáhla do našich osobních i pracovních životů. A ani jsme se nestihli dostatečně nadechnout, vyrovnáváme se s důsledky války, která zuří v blízkosti naší země a vyhnala z domovů miliony obyčejných lidí. Výrazně vzrostly ceny pohonných hmot, potravin, stavebních materiálů, nebo služeb. Setkávám se s tím u nás v práci, ale poslouchám to i v rozhovorech s přáteli nebo lidmi, které potkávám. Pár let už není nic jako dříve. Mnohé jistoty, o které jsme se v životě mohli opřít, již dávno neplatí. Hledáme nové, ale ty musíme nejdříve najít a ověřit. A to vždy nějakou dobu trvá. Nedávno jsem slyšela inspirativní citát, který pronesla slavná česká herečka Stella Zázvorková. Svým hereckým uměním bavila mnoho generací, ale prožila si také těžké životní období, kdy přišla o svou milovanou dceru. A zmiňovaný citát, který se stal zvláště po této události jejím životním postojem, zní: „Když nemůžeš milovat to, co chceš, miluj to, co máš“.

Často bychom chtěli v životě mnoho, ale není nám to vždy dopřáno. V duchu citátu přemýšlím nad tím, co v životě mám. Uvědomuji si, jak jsou důležité zdánlivé maličkosti, které v běžném životě ani pořádně nevnímám: radost z rodinných setkání a společně strávený čas; setkávání a povídání s přáteli u dobré kávy; chvílka s dobrou knihou... Tohle mám ráda. Protože tyto drobnosti mohou vnést do života nové jistoty. A jak to máte Vy?

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Opravy v plném proudu

Rekonstrukce výtahu v Domově pokojného stáří sv. Hedviky je v plném proudu. Klienti se na nový výtah už velmi těší. Zatím však musí přijmout všechna omezení, která s rekonstrukcí souvisí. Ale potom je čeká oslava na zahradě s opékáním.

Výtah v domově si o svou modernizaci říkal už dlouho. Dveře se ztěžka otvíraly a už také nezastavoval tak přesně, takže vznikla nerovnost, vlastně malý schodek, který bránil plynulému nájezdu do výtahu. A to bylo nejen pro klienty na vozíku velkým úskalím. Proto nám udělalo radost, že byla modernizace výtahu podpořena z Ministerstva práce a sociálních věcí, z programu 01331 Rozvoj a obnova materiálně-technické základny sociálních služeb.

Rekonstrukce měla začít už před Velikonoce, ale posunula se na dobu po svátcích, protože právě v tuto dobu chodí za klienty jejich blízcí. V domově museli vyřešit spoustu provozních záležitostí, aby zajistili plynulý

chod domova. Jednomu klientovi, který se pohybuje na elektrickém vozíku a potřebuje jezdit ven, byl provizorně zřízen pokoj v přízemí, hned vedle aktivizační dílny.

Aktivizace i stravování bylo potřeba nějak zajistit. V prvním patře využívají pro obouje jídelnu. Kdo zvládne sejít schody, chodí tam. „V druhém patře na chodbičce máme stůl a klientky tam i obědvají, pokud nesejdou dolů do jídelny. Tam si dávají i kafe,“ říká Jarmila Salvová, koordinátorka individuálního plánování. Podobně přizpůsobili i třetí patro, i když většina klientů si sejde do jídelny.

Omezení mají ale i kladný vliv, jak sděluje paní Salvová: „Někteří se snaží chodit po schodech. Říkáme, že to potom bude fyzická!“ směje se a dodává: „Jeden pán dokonce říkal, že možná přestane raději kouřit.“ Na nový výtah se ale klienti těší. A také na opékání, které pak mají na zahradě slíbené. Jen teď musí vydržet trochu nepořádku a občasný hluk. I když ten prý čekali větší.

Co nás čeká v květnu...

- **Pravidelná canisterapie** podpořena z Ježíškových vnučat v domovech
- **Setkání stacionářů**, tentokrát v Centru sociálních služeb v Jeseníku
- **Den matek** si připomenou nejen v domovech, ale ve všech Charitních službách
- **Oblíbený bleší trh** zaplaví nádvoří Domova pokojného stáří sv. Františka
- **Oslava svátku sv. Zdislavy**, patronky Odlehčovací služby ve Vidnavě

Čtěte dál ...

- **Celoroční projekt jede** (str. 2)
- **Obdarování na celý rok** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Spousta aktivit** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Celoroční projekt jede!

Denní stacionář Šimon pokračoval i v dubnu ve svém celoročním projektu. Další obcí, se kterou se uživatelé seznamovali, byly Supíkovice. A tak si četli, sledovali zajímavá videa a tradičně vytvořili také erb na jejich interaktivní mapu. Ta už se pomalu zaplňuje.

Jak jsme už psali na začátku roku, v Denním stacionáři Šimon se tento rok seznamují s některými obcemi našeho okresu. Každý měsíc se věnují jedné konkrétní obci, z některých je přijdou navštívit starostové či starostky. Uživatelé si také mohli vybrat tři obce, kam se na něco zajímavého zajedou podívat.

V měsíci dubnu se zaměřili na Supíkovice.

Martina, uživatelka stacionáře, si půjčila v knihovně knížky o této obci a přinesla je do stacionáře. „Když jsme si pak chtěli jít něco k Supíkovickým půjčit, už to bylo rozebrané,“ směly se pracovnice. Ale zase ocenily Martininu iniciativu, a že se pro celoroční projekt tak nadchla.

V rámci seznamování s obcí ve stacionáři nejen pročítají knihy, ale také vyhledávají

zajímavosti na internetu a dělají různé aktivity s obcí spojené. A samozřejmě se důkladně seznámí s erbem obce – vymalují si jeho předlohu a nakonec jeden větší vytvoří ze zažehlovacích korálků a připevní na jejich interaktivní mapu.

Každému uživateli také hledají zajímavosti, které právě jeho zaujmou. „Honza má rád traktory, tak jsme se dívali na video o sklizni brambor,“ říká pracovnice Edita Koriťáková. Kromě toho se také propojili s využíváním regionálních potravin, neboť právě supíkovické brambory se prodávají v nedaleké prodejně.

Jednou ze zajímavých aktivit v souvislosti se Supíkovcem je také pozorování čapího hnízda. „Přiletěli v neděli 3. dubna, než jsme je začali pozorovat. Ještě měli sníh v hnízdě,“ říká vedoucí stacionáře Marta Nosková. „Ze začátku jsme je moc neviděli, byli hodně pryč,“ doplňuje Markéta Kovalčíková. Teď už se ale čápi na hnízdě střídají, musí totiž zahřívát vajíčka. Hnízdo ve stacionáři pozorují buď ráno, nebo po obědě. Uživatel Tomáš se dokonce domluvil se sousedem, který mu podle dodané webové adresy našel správnou stránku, a může tak čápy pozorovat i doma. A uživatelka Verča je zase krásně výtvarně ztvárnila.

Příští měsíc je čeká Česká Ves. Pomalu se připravují na návštěvu pana starosty a zároveň už plánují termín návštěvy Muzea motocyklových veteránů.

Nádvoří domova zdobí májka

Májka se u nás staví nejčastěji na konci dubna, v Domově pokojného stáří sv. Františka ji ale postavili o trochu dřív. Do zdobení se zapojili nejen ženy, ale i muži.

Stavění máje má svou tradici po celém světě. Staví se z oloupaného kmene jehličnatého stromu, na vršek se pak připevňuje břízka. Vršky se zdobí pentlemi, stužkami, fáborky a zavěšuje se na ni také nazdobený věnec.

V Domově pokojného stáří sv. Františka zdobili májku už ve čtvrtek 28. dubna a počasí jim přálo. Do zdobení se zapojili jak

ženy, tak muži. I u upevňování asistovali všichni, i když nejvíc práce měl pan údržbář. Májky se stavěly a dodnes staví v mnoha vesnicích na návsi či náměstích. V domově využili nádvoří před budovou a dřevěné ohraničení studny, kam májku upevnili.

Klienti pak měli trošku obavy, jestli jim ji někdo neporazí. Většinou si však májku odzdobí na konci května sami. Tak snad i letos.

Kalendárium

- **18. května 2012** vyjeli uživatelé a pracovníci Denního stacionáře Šimon nově upraveným autem na dlouho očekávaný výlet do ZOO v Brně.
- **7. května 2016** si několik klientů Domova pokojného stáří sv. Hedviky vyzkoušelo v rámci akce pořádané Střeleckým klubem ve Vidnavě střelbu ze vzduchovky a malorážky. Zavzpomínali si tak na časy své vojenské služby.

Stalo se ...

Rodina je vděčné téma

Rodina je téma, o kterém se snad dokážeme bavit všichni. Budeme jí věnovat příští číslo Okénka, avšak v Domově pokojného stáří sv. Hedviky byla rodina námětem pěkné smyslové aktivizace už v dubnu. Fotky, příběhy, vzpomínání... Občas i na smutné chvíle, to ale všechno k životu patří. A protože byla aktivita dobře připravená, zaujala všechny přítomné dámy.

Obdarování na celý rok

Ježíškova vnučata nepomáhají jen o Vánocích. Projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu umožní klientům domovů pravidelné zvířecí návštěvy v průběhu celého roku. Avšak i někteří drobní mazlíčci našich zaměstnanců dělají klientům radost.

Ačkoliv většina z nás má projekt Ježíškových vnučat spojen s Vánoce a obdarováním osamocených seniorů, naše domovy se s ním budou setkávat i v průběhu roku. Z Ježíškových vnučat totiž přišla výzva napsat si projekt na volnočasové a aktivizační činnosti seniorů. Toho se ujala vedoucí Charitního domu sv. Anežky Monika Buzková a projekt na canisterapii na-

zvaný „Zvířecí návštěvy v zařízeních pro seniory“ napsala.

„Vybraly z deseti projektů sedm a my jsme byli mezi vybranými,“ říká Monika Buzková. „Bohužel se nám nepodařilo začít už od února, protože paní, co na canisterapii dochází, měla už nabitý program. Ale snad to doženeme o prázdninách. Na konci dubna ale proběhla canisterapie alespoň na

Františku, ve Vidnavě pak bude na začátku května,“ dodává. **Projekt je realizován za pomoci Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnučata** a my za podporu moc děkujeme.

Naši zaměstnanci jsou ale aktivní, a pokud jde o to, jak potěšit své klienty, rádi se podělí i o své domácí mazlíčky. Samozřejmě velmi opatrně. A tak v Domově pokojného stáří sv. Hedviky navštívil klienty malý králík. Pracovnice s ním obešla klienty po pokojích a všem oči jen zářily. Kdo by si rád nepohládl takové roztomilé stvoření.

Naopak zcela neobvyklou návštěvu měli v Domově pokojného stáří sv. Františka. Tam jedna pracovnice přivedla svou fretku, vlastně fretčího krasavce. S tímto zvířátkem se poprvé setkaly také některé zaměstnankyně, takže zvědavost byla na všech frontách. A Merkury, jak se fretčí kluk jmenuje, okouzil všechny svou hravostí a přítulností. Ale jak poznamenala jedna z pracovnic na našem facebookovém profilu: „Focení fretky byl nadlidský výkon.“

Koncem května budeme slavit

Odlehčovací služba sv. Zdislavy zahájila 1. dubna svůj provoz. Proběhlo sice malé přivítání do Charitní rodiny, ale větší oslava tuto službu čeká na konci května.

Začátkem dubna pozvala vedoucí nové služby, Jaroslava Švecová, zástupce vedení Charity Jeseník a stávajících služeb na malé neformální setkání. Byla tak možnost se na chvíli sejit, zastavit se v každodenním shonu a především poděkovat všem, kteří se na přípravě nové služby podíleli. A také popřát službě hodně spokojených klientů a odpočatých pečujících.

Bylo možné nahlédnout do připravených pokojů, které zatím čekaly na své klienty. Pokoje jsou sice menší, ale velmi útulné. Sociální pracovníci už kontaktovali několik zájemců a tak snad brzy služba pomůže pečujícím v jejich náročné situaci.

Větší oslava nové služby se plánuje na konci května, kdy slaví svátek sv. Zdislava, patronka Odlehčovací služby.

Stane se ...

A má smyslovka smysl!

Smyslové aktivizace mají v našich domovech už své stálé místo. I když příprava stojí značně úsilí, nadšení klientů, že jim někdo věnuje svůj čas, vydanou energii vynahradí. Proto jsme velmi rádi, že nám vyšel projekt, díky němuž můžeme v tomto konceptu proškolit další naše zaměstnance. Děkujeme touto cestou **Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové** za podporu.

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

ODLEHČOVACÍ SLUŽBA SV. ZDISLAVY

Pečujete o své blízké doma a potřebujete si vyřídit osobní záležitosti, nebo si odpočinout a nabrat nové síly? Pomůžeme vám se o ně postarat.

Odlehčovací pobytová služba je určena seniorům od 60 let, osobám s chronickým duševním onemocněním nebo tělesným postižením od 55 let.

Délka pobytu: 7 dní až 3 měsíce

Bližší informace na tel. č.: 605 597 310

www.jesenik.charita.cz

„Je to víc individuálnější,“ říká o aktivizacích v době oprav výtahu Jarmila Salvová.

V Charitě Jeseník pracuje téměř sedm let. V Domově pokojného stáří sv. Hedviky začínala jako pečovatelka, nyní je koordinátorkou individuálního plánování. O tom, co její práce obnáší, ale také o komunikaci a aktivizacích, kterým se v domově také věnuje, se můžete dočíst v našem rozhovoru.

Pracujete jako koordinátorka individuálního plánování, co to vlastně obnáší?

Jedu se sociální pracovníci na sociální šetření, tam to začne. Tam zjišťuju, co ten člověk bude potřebovat a sepíšu si začátek plánu péče, takový ten prvotní. Ten potom v práci sepíšu, musím ho ukázat holkám, aby věděly, kdo přijde, jak budou pečovat. Tam už se promítá, co ten klient má rád, nemá rád, aby ho nenutily do něčeho, co nechce. Ladíme pak aktivity ještě s dalšími kolegyněmi. Aktivizace s Markétou, jídlo s Janou a s děvčaty péči. A pak ještě se zdravotním úsekem.

Takže vy nastavíte v plánu péče vše, co se kolem toho člověka musí dělat, s čím potřebuje pomoc. A může si ten člověk říct, co by třeba chtěl?

Určitě. Třeba jestli chce jít na pokoji nebo v jídelně, jestli chce chodit do aktivizační dílny, navštěvovat kapli, jestli chce chodit ven, ono je toho hodně a postupně se to přidává a mění, jak toho člověka poznáváme.

Musíte tedy reagovat na to, co ten člověk potřebuje, na všechny změny...

Ano, ono se to hodně mění. A taky jinak se člověk chová doma a jinak pak i tady. Nebo třeba když jde z nemocnice.

V poslední době došlo ke změnám v celém procesu individuálního plánování. Jaký to má podle vás přínos?

Určitě to, že se účastním sociálního šetření. Když jsem dostala dotazník od sociální pracovníce, neuměla jsem z toho hned sestavit plán. Když toho člověka vidím a zeptám se, lépe si ho pak v domově představím a lépe se mi to píše.

V čem vidíte přínos plánu péče pro pečovatelky?

Že tam děvčata mají vše napsané. Co mají a nemají dělat. Je to podrobnější, hned vidí, že má člověk třeba rád teplejší vodu, ne studenou, že se mu chleba krájí, maže, takové ty důležité detaily. A je to nastavené od začátku a nehledá se to v průběhu služby.

Když zpracováváte plán péče, asi je důležité znát i provoz a péči...

Znám. Ze začátku jsem dělala pečovatelku, a když někdo vypadne, tak pomůžu, zaskočím.

No právě, vy teď zaskakujete i za nemocnou kolegyni v rámci aktivizací. Jak takové aktivizace na domově probíhají?

Ted' je to náročné, jak nejede výtah. Začaly ale smyslové aktivizace a je to víc individuálnější. Spíš na pokoji, v jednom, ve dvou, není to taková skupina velká, kdy se naveze deset klientů a něco se dělá. Někdo to nemá rád, takovou velkou společnost, je radši na pokoji a nechce se zapojovat. Ale když za ním člověk přijde, tak „Tak jo, nevdá!“

Když je normální situace a jede výtah, tak probíhají jak?

Kolegyně Markéta má na starosti aktivizační dílnu a pak ještě chodí aktivizovat po pokojích. Druhá kolegyně Jana, která má na starosti stravování, tak chodí taky po pokojích aktivizovat klienty. Mají to rozvržené, aby u každého někdo byl.

A co třeba děláte s klienty na pokojích?

S jednou paní se hraje karty, to už vždycky čeká na Janu, až přijde. Někdo zase má rád čtení, prohlížení fotek, to hodně, vzpomínání. A třeba u některých jsou to jemné masáže rukou, nohou. Podle toho taky, co má ten člověk rád.

U domova máte taky pěknou zahradu...

Zahrada, venek, to mají klienti rádi. Jak začne být teploučko, už běhají po zahradě, okopávají, vytrhávají plevel, zalévají. Pánové si třeba chodí do obchodu, jeden pán chodí do cukrárny. A kdo nemůže sám, tak s doprovodem. A pak opékání, na to se těší. Jsme jim slíbili, že jak bude výtah, že jim uděláme grilovačku. Jako oslavu. (směje se).

Já jsem vás zažila při pečení mazanců,

přišlo mi, že jste byla perfektně připravená, vnímala potřeby všech klientů a hned jste reagovala. Jak vás baví práce v aktivizační dílně?

Když to nedělám každý den, tak ano. (směje se) Musí si od toho člověk odpočinout. Ale s klienty mě to baví.

Všimla jsem si, že jste vůbec neměla problém se s klienty o čemkoliv bavit. Ne všichni ale umějí komunikovat se staršími lidmi...

U mě to šlo samo. Já jsem byla nejmladší z celé rodiny, takže jsem kolem sebe měla hodně starších lidí. Vlastně i můj táta byl z devíti dětí, taky nejmladší, takže jsem měla hodně starších lidí kolem sebe, tak mi to ani nepřišlo.

Nemáte tedy problém se bavit s klienty o čemkoliv?

Vím, co si ke komu můžu dovolit a jakým stylem se s ním mám bavit. Já se umím naladit na tu vlnu toho člověka a pak se bavíme tím jeho stylem, takže mu to je pak taky příjemné. Začne mi věřit a ví, že se se mnou může bavit o různých věcech.

Na domově jsou i lidé, co tam už vlastně ten svůj život dožívají. Dokážete se s nimi bavit o smrti a odcházení?

Ano. Já jsem měla doma mamku, měla rakovinu. Měla jsem ji doma a umřela mi doma. Takže já to prožívám úplně jinak než tady děvčata. Někteří klienti chtějí umřít, není jim třeba dobře, chce to je poslechnout, být s nimi. To kolikrát stačí, že nejsou sami.

Práce v domově je náročná. Co vás motivuje, co je takový váš hnací motor?

Ti klienti, oni jsou strašně vděční za všechno, jsou rádi, že vás vidí. Když přijdete třeba po dovolené, po týdnu, tak to je přivítání! Já jsem prarodiče nezažila i rodiče mi brzo umřeli, tak je to možná taková malá náhražka. Mám je ráda a myslím, že oni mě taky.

Děkujeme za rozhovor.

Jarmila Salvová – medailon

Celý život žije ve Vidnavě. V Jeseníku vystudovala obchodní školu, chvíli pracovala v Priessnitzových lázních, pak šla na mateřskou dovolenou. Do Domova pokojného stáří sv. Hedviky chodila nejprve navštěvovat svou tetu, což ji nakonec přivedlo k práci pečovatelky. Její volný čas zabírá rodina a péče o dva syny. Ráda také chodí na procházky se psem a čistí si tak hlavu.

MATERIÁLNÍ A POTRAVINOVÁ SBÍRKA pro Ukrajinu

Potraviny

- balené vody
- konzervy (maso, ryby, zelenina)
- paštiky
- rýže, těstoviny, luštěniny
- cukr, mouka, sůl
- kávy, čaje, trvanlivé mléko
- dětské výživy a jídla (sunar, přesnídávky, kaše)
- piškoty, sušenky, cereálie
- zavařeniny, sirup, olej

Drogerie

- desinfekce
- mýdla a šampony
- zubní pasty a kartáčky
- prášky na praní
- dámské hygienické vložky a tampony
- pleny (pro děti i dospělé)
- deodoranty
- toaletní papír, papír. kapesníky
- pytle na odpad

KDY: v pracovní dny
SBĚRNÁ MÍSTA:

- **Jeseník** – Zámecké nám. 2 (Charita Jeseník) – tel.: **584 440 217**
- **Javorník** – Lidická 89 (Domov pokojného stáří sv. Františka) – tel.: **739 392 235**
- **Vidnava** – Mírové nám. 66 (Domov pokojného stáří sv. Hedviky) – tel.: **739 392 237**

Prosíme pouze o trvanlivé zboží v originálním nepoškozeném balení. V současné době nesbíráme oblečení a textilní výrobky.

Sbírka je určena lidem, kteří před válkou utekli z Ukrajiny a hledají azyl na Jesenicku.

SBÍRKA STÁLE POKRAČUJE

Spousta krásných aktivit

Velikonoce jsou ve službách spojeny nejen s přípravou výzdoby, ale také s různými aktivizacemi a tradicemi. Klienti se tak zapojují do zkrášlování svých služeb, chystají dárky pro koledníky nebo připravují sváteční občerstvení k odpolední kávě.

Velikonoce máme nejčastěji spojené s barvením vajíček, pletením pomlázek a také pečením mazanců. A všemu se nejen na domovech s klienty věnovali. Projít si rok ve spojení s tradicemi je pro klienty nejen příjemné, ale také jim to pomáhá v orientaci v čase. A výzdoba to ještě podtrhne. A tu měli na všech střediscích velmi krásnou. Někde vyzdobili jen společné prostory, někde výzdobou zkrášlili například i pokoj klientek upoutaných na lůžko. Letos bylo

všude plno květin a krásných aranží. Návštěvníky už také mohly upoutat rozkvetlé kytky na záhoncích v zahradách domovů pokojného stáří. Anebo kocour vyhřívající se na sluníčku.

Ale zpět k aktivitám, které na službách probíhaly. V Domově pokojného stáří sv. Františka mají opět klienta, který umí plést pomlázky a ještě se rád o své umění podělí. S proutky byl nejprve trochu problém, darované se pánovi moc nezdály a tak se

domluvil s údržbářem a zajeli pro čerstvé. Domluvená návštěva dětí sice nakonec neproběhla, ale v daný den za klientem přišla dcera a pomohla mu s pletením. Seděli společně s ostatními na dvorku domova a bylo z toho velmi pěkné odpoledne.

Vajíčka se letos barvila také téměř všude. A to různými technikami. Na Františku kromě klasického barvení dělali také vajíčka pro výzdobu a ta barvili temperovými barvami. Stenou techniku zvolili také ve stacionáři, kde vajíčka barvili jen na ozdobu. Někteří uživatelé si poté vajíčka polepili také samolepkami. A v Domově pokojného stáří sv. Hedviky přišli s novinkou a barvili vajíčka barvami pěkně v ruce a to i s klienty na pokojích. Zapoili tak více smyslu a z fotek bylo znát, že klienti byli technikou nadšení. Pečení je oblíbené asi všude. V Denním stacionáři Šimon se pekli beránek, v Domově pokojného stáří sv. Hedviky pak mazanec a dokonce také pletenec. S nápadem přišla klientka, která takto pekla každé Velikonoce. Domluvila se s paní Salvovou, která zajistila potřebné suroviny, a od rána se s kamarádkou pustily do přípravy těsta. Žádný robot, pěkně v ruce těsto hnětlý, dlouho a důkladně. Leckterá mladá hospodyně by se zastyděla před jejich výkonem. Krásně vykynuté těsto rozdělily na dva díly, z jednoho udělaly mazanec, který pekly ve vymazaném hrnci. Z druhé části pak dělaly pletence plněné tvarohem, povidly nebo marmeládou a sušeným ovocem. A ještě u toho dokázaly bavit celou aktivizační dílnu, kde se ostatní klienti věnovali zase jiným aktivitám.

Z mého pohledu

Můžeme tak vytvořit krásné chvíle

Jako pracovnice Denního stacionáře Šimon uvažují, jak co nejvíce naplnit a zkvalitnit činnost našich uživatelů. Nám pracovníkům se postupně daří posilovat základní sociální, zdravotní a společenské návyky, které jim pomáhají zvládat ty nejběžnější životní situace. Denní program je opravdu bohatý a zahrnuje různé činnosti k procvičování jemné motoriky. Uživatelé rádi malují, tvoří malé dekorační předměty, vyšívají, modelují atd.

Důležité jsou i pohybové aktivity od vycházek po vhodná cvičení. Nezapomínáme ani na rozvoj paměti a rozpoznávacích schopností. S některými uživateli jsme schopni navštívit i krátké divadelní představení, které potom prezentují v jiném zařízení. Vše směřujeme k podpoře důstojnosti, pocitu užitečnosti a sounáležitosti uživatele se společností.

Vždy jsem přemýšlela, jak navázat komunikaci našich uživatelů například s obyvateli Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě, který už několikrát navštívili. Přímá komunikace se mnohdy nedařila a myslím si, že by zde mohla pomoci třeba hudba. Vždyť muzikoterapie je jedním z vhodných prostředků, jak navázat kontakt. Hudba má bezpochyby kladný vliv na všechny. Přináší radost z nových schopností, které v sobě mohou objevit. Můžeme tak vytvořit krásné chvíle, které právě hudba a vše s ní spojené přináší. Navíc babičky i dědečkové určitě rádi zpívají a sami mají radost z toho, když se k nim nějakým způsobem přidají jejich návštěvníci. Když si pak navzájem zatleskají, vytváří to další silný emocionální prožitek. Ještě více se utvrdí při společném občerstvení. Pro klienty Domova pokojného stáří má též

takové setkání velký význam, protože jsou rádi, že pomohli svým návštěvníkům vytvořit pěkné chvíle. A tak oběma stranám patří poděkování za další zrníčko obohacení v jejich životě.

Myslím si, že taková setkávání, která jsou možná i s jejich příbuznými, vnáší do života vhodné vybočení z každodenní rutiny. Málokdo z nás je schopen se vcítit do myslí našich uživatelů, aby posoudil, co přesně se v ní odehrává, ale z jejich reakcí lze soudit, že vliv hudby a hřejivý pocit uznání posiluje jejich sebevědomí. A o to nám především jde.

Martina Novotná
pracovnice Denního
stacionáře Šimon

Duchovní zamyšlení

Boží milosrdenství trvá navěky

Nedávno jsme se radovali z Kristova zmrtvýchvstání. Druhá neděle po zmrtvýchvstání Páně je zasvěcena Božímu milosrdenství.

Hlasatelkou Božího milosrdenství byla sv. Terezie z Lisieux (1873 - 1897), která v Dějinách duše napsala tato slova: „I kdybych měla na svědomí všechny hříchy, kterých je možné se dopustit, se srdcem zkroutěným bych se vrhla Ježíšovi do náruče. Víím přece, jak velmi miluje marnotratného syna, který se k němu vrátí.“ Možná, že to byla právě tato slova, která zasáhla mladého Francouze Jacquese Fesche, který čekal v cele na popravu.

Jacques Fesch (1930 – 1957) vyrůstal v bohaté rodině. Byl ateista. V roce 1954 se dopustil loupežného přepadení, při kterém ve zmatku zastřelil policistu. Tři a půl roku strávil na samotce, ve které čekal na popravu. Nejprve odmítal slova vězenského duchovního, pak se stále více zamýšlel nad tím, co mu říkával. Po roce vazby, kdy Jacques prožíval nesmírnou duchovní trýzeň, vykřikl: „Bože můj!“ Zaplavila ho síla a něžnost Ducha Svátého. Z ateisty se stal věřící v Krista.

V den svých 27. narozenin se dozvěděl o své popravě gilotinou. Svou smrt obětoval za ty, které miloval, zvláště za svou manželku a šestiletou dceru. Poprava byla stanovena na 1. říjen 1957, v den výročí smrti sv. Terezie z Lisieux. V noci před popravou dopsal svůj deník, který věnoval své dceři. Do deníku napsal slova: „Za pět hodin uvidím Ježíše.“ Před popravou prožíval agónii jako Ježíš v Getsemane. Ráno se vyzpovídal, přijal svatě přijímání. Při cestě na popravu požádal o kříž, který vroucně políbil. Všechny poprosil o odpuštění a položil hlavu pod gilotinu se slovy: „Pane, neopuštěj mě!“

Tento příběh vyprávím proto, abychom věřili v Boží milosrdenství. I vrah může dosáhnout odpuštění a vrátit se k Bohu. Boží milosrdenství je nevyčerpatelné a trvá navěky. Cesta k Bohu je stále otevřená. Kdykoli se můžeme k Bohu vrátit. To ať vás naplní radostí.

(Pramen: text o J. Feschovi ze stránek Gymnázia sv. Cyrila a Metoda v Nitře)

P. Mgr. Ing. Jiří Urbánek
místoděkan

Krátce

Velikonoční dárečky

Klienti Domova pokojného stáří sv. Františka dostali před Velikonocemi pěkný dárek. Děti ze školní družiny jim přinesly vyrobená vajíčka, která pak jednotlivým klientům roznesla dcera jedné z pečovatelek.

Nazdobené květináče

V Denním stacionáři Šimon už připravují dárky ke Dni matek. Fialky mají namnožené a tak se pustili do zdobení květináčů, aby dárky vypadaly opravdu hezky. Někdo zvládl všechno sám, někdo potřeboval trošku pomoc. Ale s výsledkem mohli být spokojeni všichni.

A protože 2. dubna si připomněli Světový den porozumění autismu, vyjadřovali všichni celý týden svou podporu modrým oblečením.

Čekání na slunečné dny

Na krásné a teplé dny se těší všichni. Když vykukne sluníčko, zalije nás přívalem energie, který s prvním mrakem zase mizí. Má to tak většina a někdy je náročné si od smutné nálady při špatném počasí pomoci. Pěkně o tom napsala pečovatelka Charitní pečovatelské služby, Pavla Macíková:

„Po zimě máme zatím jen kalendářní jaro. Klienti i já očekáváme sluníčko každý den. Každá konverzace u klientů je o počasí a o tom, kdy se nám sluníčko ukáže. Čím déle čekáme na pěkné počasí, tím je to nekonečné. Náladu klientů mají na počasí velký vliv. Jsou unavení, bolaví a nic je netěší. Slýchávám, že kdyby bylo sluníčko, měli by tolik energie a náladu se více pohybovat. Tak si alespoň vždy utrhnou nějakou tu kytičku ze zahrádky a dají si ji doma do vázy, aby měli aspoň trochu lepší náladu.“

Krátce

Rozkvetlý výhled z okna nebo cestou do práce

Letos jsme čekali docela dlouho, než rozkvetly stromy na Zámeckém náměstí. Takový úchvatný výhled si mohou dopřávat sestřičky z Domácí zdravotní péče, které mají v Jeseníku své zázemí. Stejně tak vedoucí Charitní pečovatelské služby. A taky zaměstnanci správy Charity Jeseník, pokud si zajdou do skladu. Nebo si tento pohled mohou vychutnat cestou do práce či z práce. Ale už ne moc dlouho, stromy pomalu odkvétají. Pokaždé to uteče tak rychle. Letos jsme však stihli udělat alespoň několik fotek.

